

Előfizetési árak:

Egész évre . . . 10 frt — kr.
Félévre . . . 5 » — »
Negyedévre . . . 2 » 50 »
Egy óra . . . — » 85 »
Egyes szám ára 4 kr.

Kiadóhivatal:

PÉCSETT, Mária-utca 1. sz.
a kir. ítélőtábla épületével szemben,

hová az előfizetések és a lap szétküldésére vonatkozó felszólalások intézendők.

Szerkesztői iroda:

PÉCSETT, Mária-utca 1. sz.
a kir. tábla átellenében.
hová a lap szellemi részét illető minden közlemény intézendő.

Kéziratot vissza nem adunk

Hirdetéseket

a kiadóhivatal veszi föl.

PÉCSI FIGYELŐ

POLITIKAI NAPILAP.

A harc kilátásai.

Pécs, 1898. szept. 6.

Tegnap megnyílt a magyar országgyűlés, a melyet Bánffy báró a kiegyezési paklizás közben csak olyan tényezőnek tekintett, a mely az ő akaratának teljesen alá van rendelve és szó nélkül adja meg szentesítését mindahhoz, a mit ő az osztrák kormányval még a saját pártjának megkérdezése nélkül is kifőzni jónak látott.

De már a megnyitó ülés lefolyása is figyelmeztethette a kormányelnököt, hogy nagyon elszámította magát, mikor magát a parlament feltétlen urának és parancsolójának gondolta, mert már az első előrsi csatározásnál kénytelen volt takarodót fuvatni, a mikor az ülések elnapolása tárgyában hozott képviselőházi határozat ugyane tárgyban kelt királyi kézirat között fenforgó eltérés okául kénytelen volt a saját mulasztását beismerni.

A másik jelenség, a mely ennél sokkal fontosabb jelentőségű a készülő nagy parlamenti háború lefolyására és eredményére, a Ház elnökének magatartása volt a Polonyi által szóba hozott sérelem tárgyában, a mikor Szilágyi Dezső Berzeviczy alelnöknek azt az eljárását, hogy az elnapoló királyi kézirat felolvasása után a szólásra jelentkezett Polonyit nem engedte szóhoz jutni, mint a képviselői szólásszabadság sérelmét, nyílt ülésben helytelenítette.

Persze az ilyen elnök, aki nem a kormány ágense gyanánt ül az elnöki székben, hanem klasszikus parlamenti felfogással a párttekintetek békőiből kibontakozva az abszolút igazság mellett foglal állást akkor is, ha ez az ellenzéki felfogás győzelmét jelenti, nem illik bele Bánffy báró kalkulusaiba, de — valljuk meg őszintén — a parlamentnek csufolt magyar országgyűlés hatalmi erőszakkal s judáspénzzel összetoborzott gyülekezetébe sem. Olyan ő ott, mint egy valóságos hadvezér a szinpad operett hadseregében: valódi angol speaker, de angol parlament nélkül, egy olyan gyülekezetben, a mely távol áll attól, hogy a kormány működését irányítsa, sőt ellenkezőleg, a kormány intését lesi.

De ha az ellenzék komolyan fogja fel

hívását s felhasznál minden parlamenti eszközt, hogy a kormány befolyásának tultengését a parlamentben ellensúlyozza, a Ház elnökében bizonyára nem fogja megtalálni azt az akadályt, a mely jogos harcának eredményes folytatásában gátolja. Ha a szavazással való döntés operettszerű paródiája is az igazi parlamentarizmusnak, a tárgyalás menete nem fog a képviselők parlamenti jogainak kijátszásával az operett nivójára alásüllyedni addig, míg Szilágyi ül az elnöki székben.

Az ellenzék e részben tehát nyugodtan mehet bele a parlamenti háborúba, fegyvereit nem fogják elnöki hatalomszóval kicsavarni kezeiből. Tisztán az ellenzéken áll tehát, hogy szívós kitartásával, fáradságot nem ismerő munkabírással és rendületlen összetartással harcoljon s diadalt arasson a kormányon, a melynek a többség tehetetlen tömege csak egyszerű kifolyása.

S ennek a parlamenti küzdelemnek a kilátásai napról-napra kedvezőbbek lesznek. A függetlenségi párt tekintet nélkül a többi pártok magatartására elhatározta, hogy felveszi a harcot a kormánynak minden oly törekvésével szemben, a mely Magyarország gazdasági függetlenítésének kedvező alkalmát elszalasztva hazánkat továbbra is gyarmatként akarja kiszolgáltatni Ausztriának. A saját programja iránt tartozó kötelessége volt ez a pártnak, habár a tatárduláshoz hasonló választásokból összetörve s legjobbjainak elhullása mellett kerülhetett is csak ki; a mostani küzdelemben a zászló becsülete forog kockán s ezért a pártnak kötelessége volt fegyvert ragadni tekintet nélkül arra, hogy volt-e kilátás a győzelemre vagy nem.

De hála a magyarok Istenének, a függetlenségi elszánt csapata nem marad elszigetelten, magára hagyatva, mint volt a mult év provizorium-vitájában s így most már nem csak kötelességérzetből, de a győzelem reményével is indulhat a nehéz harcba.

A kormánypárt cinikus gladiatora, Pulszky Guszti tegnap kihívólag vágta szemébe az ellenzéknek: „Most nincsenek rendkívüli idők és maguk nem nagy emberek!” — Nos, abban igaza lehet, hogy köztünk nincsenek oly nagy emberek, mint

a hős Pulszky Guszti, de azt a következtetés meg fogja mutatni, hogy igenis rendkívüli idők készülnek, s a történelem megmutatta, hogy a rendkívüli idők mindig megteremtették a maguk nagy embereit is. Pozdorjává fogják ezek zuzni azokat a képzelt nagyságokat, kik nem látják az idők jeleit, akik abban a mélyreható forrongásban, a mely a velünk kényszerházasságban élő birodalom alapjait rengeti meg s a mely kérlelhetlen szükségszerűséggel változtatja meg azt a viszonyt, a melyben eddig vele állottunk, nem ismerik fel a rendkívüli idők hajnalhasadását.

A nemzeti párt felismerte ezt s lelkes harcikedvvel állt be a korhadtt rendszer döngetői közé. Vasárnapi értekezletén Apponyi Albert gróf bontotta ki a harci lobogót, a mikor kijelentette, hogy a kormány elhagyta azt az utat, a melynek követését a mult év decemberi vitájában megígérte és így a nemzeti pártot mostani elhatározásánál *semmiféle politikai vagy logikai lekötöttség nem alterálhatja.*

Hogy ez a kijelentés egyenlő a harc proklamálásával, az kétségtelen a pártvezér fejtegetéséből, a melyben kimutatta, hogy az osztrák parlamenti akció sikeretelensége esetén törvény szerint nem következhetik más, mint önálló gazdasági be rendezkedés külön vámterülettel s minden oly kísérlet, a mely az önálló rendelkezés ürügye alatt a mostani gazdasági terület egység fentartását célozza, nem egyéb, mint a hatvanhetes törvény betűjének és szellemének kijátszása, a mely ellen a nemzeti pártnak sikra szállni szent kötelessége.

Azt a konsternációt, a melyet Apponyinak ez az állásfoglalása a kormány táborában előidézett, azzal igyekeznek némelyek megnyugtanni, hogy hiszen a nemzeti párt nem határozott obstrukciót, hanem egyelőre a kormánynak alkalmas módon való föl hívását határozta el, hogy ez már most tárja föl a parlament előtt azokra az intézkedésekre vonatkozó szándékait, a melyek megteendők lesznek, ha Ausztriával az alkotmányos kiegyezés létre nem hozható.

De ez a vigasztalás épenséggel nem tud fogni a kormánypárton, mert ott jól tudják, hogy a kormány szándéka a mondott esetre nézve ugyanaz, a mi ellen Ap-

TAUSZIG ÁRMIN

áruházában Pécsen

a legújabb őszi cikkek: u. m. selyem s ruhaszövetek, valamint a legújabb felöltők jutányos áron kaphatók.

ponyi a kérlelhetetlen harcot felveendőnek hirdette. A kormánynak nyilatkozatra való felhívása tehát csak a bevezető lépés a harchoz, a mely rögtön proklamálva lesz, mielőtt a kormány feltárja a gazdasági területegységnek minden esetre, még az osztrákok alkotmányos hozzájárulása nélkül is, fentartását.

A nemzeti párt vasárnapi értekezletén máris a legkeményebb elítélésben részesült a kormánynak az a politikája, a mely az uralkodót állítja oda a gazdasági önállósághoz való törvényes jogunk érvényesülésének legfőbb akadályá gyanánt. Ez a politika a közvéleményben azt a meggyőződést gyökereztetni meg, hogy Magyarországnak tulajdonképpen kétféle közjoga van: egy nyilvános, a melyet szentnek hirdetnek, de meg nem tartanak és egy titkos, a mely nincs ugyan törvénybe iktatva, de feltétlenül érvényesül a törvény ellenére is.

Ezt megakadályozni s törvényes önállóságunknak a törvényben megszabott feltételek beálltával való érvényesítését kiküzdödni: a nemzeti pártnak legfőbb kötelessége — s ez az a pont, a melynél a függetlenségi párt akciója találkozik a nemzeti párttal s ha ez a két ellenzék a törvény védelmére és nemzeti önállóság kiküzdésére egyesül, nem maradhat el a nemzet közvéleményének hathatós támogatása sem s ez mindennél inkább biztosíthatja a küzdők részére a győzelem pálmáját.

H i r e k.

Pécs, 1898. szept. 6.

A királyi vándorkonyhája.

Kevesen tudják, hogyan készül a pazar fényvel tálalt ennivaló, ami a királyi asztalra kerül. Mert ez a királyi vándorkonyhájának titka, ahová csak különös engedéllyel lehet betekinteni. Ezt a különös engedélyt azonban — kivált nőknek — szívesen megadják az udvari alkalmazottak, így hadgyakorlatok idején.

A „Pécsi Figyelő“ tárcája.

Az őszi rózsák.

— A „Pécsi Figyelő“ eredeti tárcája. —

I.
... És jött az őszi a maga melancholikus hervadásával, bágyadt napsugárral. Az egész természet magán hordta már az elmulás jeleit. A nemrég még üde, harmatos, illatos virágok sárgulni kezdtek, a haragos zöld bokrok lassan-lassan hullatni kezdték ékeiket, a vén fák is kopaszodtak.

Az ablak előtt álló vén, terebélyes gesztenyefa sem vetett már árnyékot. Hervadás, haldoklás mindenütt. Alig volt már élet valahol, az is inkább csak tengődés már.

És ebben a hervadó csendességben oly jól esett látni ezt a kis életet, ezt a kevés virulást. Az ablak előtt viritott három bokor őszi rózsza. Ez volt csak az élet, a virulás.

Szegény leány gyöngéd gondossággal ápolta ezt a néhány szál virulót. Szinte fájt neki még a gondolat is, hogy ezek is nemsokára hűtlenné válnak, hervadásnak indulnak s akkor ő újra maga marad.

Egyedül, magányosan. Napsugár, melegség nélkül...

Viola Terikének hívták. Olyan egyszerű,

Van is látogató a királyi konyhán fölös számmal, valahol csak az udvar megjelenik és a vándorkonyhát felüti. Hogy is lehetnének el a vidék gazdasszonyai, akiknek természetes kíváncsiságát még a szomszédasszonyok fazeka is érdekli, anélkül, hogy meg ne tudják végre, mikor itt van a jó alkalom, mi fő hát a királyi fazekában.

Azt, aki a királyi konyhájába lép, először is a roppant kiterjedésű főzőkemencek és tüzhelyek lepik meg. Rendszerint három ilyen tüzhely áll a teremnek is beillő helyiségben, sorjában. Vasból készült valamennyi, öt-hat befödhető lékkel a tetején, hat-hét sütőrekeszszel a két oldalán. A sütőrekeszek berendezése a közönséges takaréktüzhelyek sütőrekeszeinek a berendezésével azonos, csak kiterjedésében mulják ezeket fölül. Érdekes, hogy a fűtéshez csupán kéményseprőket alkalmaznak. Egy kéményseprő egyebet se tesz, mint a tüzet rakja, nagy meglepetésére a látogatóknak, akire a kormos vitéz a hófehérbe öltözött cukrászok táborában leirhatlan hatást gyakorol.

Kizárólag férfiak forgolódnak a konyhán, akiknek gárdája közönséges viszonyok közt egy század katonaság számának felel meg. Ha több száz vendég számára főznek, a konyhai személyzet, a tüzhelyek, meg az edények számát a szükséghez szaporítják meg.

Csupán a zöldségtisztítás, a husátörés, a különféle készítmények ötven embert foglalkoztat. Abban az osztályban, ahol a tészták készülnek, egyszerre 15—20 férfi veri a tojás-habot.

Fölülmulja az ember képzeletét az óriási cinezett rézedények rengeteg halmaza. A tüzhelyeken párologó fazekakban kényelmesen lubickolhatna egy ujszülött jegesmedve, egyik másik tepsin pajkos gyerekek csónakázni mehetnének a Balokányra, evezőnek a nagy főzőkanalat használván. Mikor a királyi vándorkonyhát mozgósítják, ezeknek az edényeknek soha sem elég egy teherkocsi. Az egész konyha-berendezés pedig a királyi asztal szerelvényeit szállító külön vonatnak teljes két harmadát foglalja el.

Külön szállítják, rendszerint Bécsből, a főzni meg sütnivalókat, a lisztet, a hust, sőt még az udvari személyzet számára szükséges kiflit is. Külön szállítják ugyancsak Bécsből a vizet, meg a többi italokat. Ugy, hogy aki a királyi asztalához ül, kizárólag mind csupa finom bécsi dolgokat eszik.

Nagy kádakban jégbe hűtve tartja a

szegényes varróleány volt. Nem volt senkije, csak magának élt, a maga nyomorúságáért tengődött. Nem voltak olyan fiatalos vágyai, mint szoktak lenni a hozzá hasonlóknak.

Otthon volt rendszeren. Ott görnyedt naponta a szegényes udvari szobában az örökös zakatoló varrógép mellett. Egyik öltést a másik után rakosgatta s eközben dalolt a csicsérgő madárral.

És Terike jól érezte magát. Tán nem is tudta, hogy mily örömtelen, sivár az ő élete. Hisz nem volt ebben az életben semmi melegség, semmi fény.

Még ha lett volna is Terike életében egy kevéske költészet, azt is kiölte volna az az örökös zakatolás, az a prózai nesz.

De Terike mindezzel nem törődött.

Pedig látott ő is poezist, verőfényt. Ott voltak társnői, azok élvezték az életet, a szerelmet. És Terike ezt látta.

De ő nem óhajtottá ezt az olcsó idyllt. Oly kevés volt ezek szerelmében a szív. Terike pedig csak a szívet kereste. Egy őszi, odaadó szívet, ki őt megértene, ki megosztaná vele az élet gondját, terhét. Tudta Terike, hogy mily nehéz ezt találni, azért félt is keresni.

Boldognak érezte ő magát ott az ő kicsi kertjében, azok közt a kicsi, illatot lehelő virágok közt. Azok voltak barátai. Azoknak

bécsi hust a vándorkonyha a libamájjal együtt, néha tíz napig is, ha az udvar valahol hosszabban időz. Arra még soha sem volt eset, úgy beszélnek a legöregebb szakácsok, hogy a hus megromlott volna. Bécsben szépen megkoppasztják a szárnyasokat, leölik s fehérre borotválják a sertéseket, megnyuzzák a vadakat s jégbe hűtve indítják utnak valamennyit. A berakáshoz persze érteni kell; a husnak a jégbe hűtése a szakásművészet akadémiájának egész külön tanfolyamára tartozik.

A királyi vándorkonyha a halak közül a lazacot kedveli leginkább, a vadak közül pedig az őzet, meg a vaddisznót. Különösen őszi király-látogatás idején, az őznek meg a vaddisznónak elmaradni nem szabad. A szárnyasok közül a fácán meg a jérce részesülnek előnyben a többiek fölött; ezeknek különféle elkészítésében a királyi vándorkonyha szakácsai valóságos remeklést visznek végbe.

Főzés közben a szakácsok közül egyik sem bajlódik közvetlenül az ételek elkészítésével, csak dirigál, vezényel a maga szakaszában, mint a tiszt a hadseregben. Tésztagyúrás, hus-törés, egyszóval minden, ami közvetlen erőki-fejtéssel jár, a konyha közlegénységének a dolga. A szakácsok csupán a kész ételekhez nyulnak, mikor elrendezésre, más szóval az étel összeállítására kerül a sor. Itt aztán mindenki a saját izlését érvényesíti, aminek azonban bizonyos kötelező szabályok korlátain túl terjeszkedni nem szabad.

A vezényelt nyelve a konyhán is német. Csak a cukrászok között lehet magyar szót hallani, amennyiben az egyik főcukrász — nem tudni mi okból — rendszeren magyar. Ha meghal vagy nyugalomba megy, helyébe ismét magyar embert alkalmaznak.

Kiegészítő részét képezi a vándorkonyhának az étkező terem mellékterme, ahol a tálakat a konyhaszemélyzet iderendelt tagjai számbaveszik, azoknak az étkezőlap sorrendjében érkezését ellenőrzik s felügyelnek arra, hogy az inasok egyszerre induljanak velük az asztal minden része felé.

Napirend 1898. szeptember 7-én.

Naptár: szerda, szept. 7. — Róm. kath.: Regina. — Prot.: Regina. — Görög-kel.: (aug. 26.) Adrián. — Zsidó: Elul 20. — Nap két 5 óra 11 perckor; nyugszik 6 óra 11 perckor. — Hold két 9 óra 24 perckor este; nyugszik 1 óra 9 perckor délután. Hold utolsó negyede 11 óra 51 perckor éjjel.

Időjárás. Kilátás a központi meteorológiai intézet jelzése szerint: változás nem várható.

panaszkodott, ha bú marta lelkét, ezeknek susogta el örömet, ha része volt benne.

Ilyen volt Terike élete. Virág a virágok közt. Ezért szerette úgy Terike az őszi rózsát, ezt a kicsi virágot.

Őszi időben ezek képezték mindenét. Becézgette, kényeztette ezeket a virágokat.

És Terike könyezett, mikor az első rózsát látta hervadozni. Akkor tudta, hogy megjön nemsokára a tél a maga hidegségével, bántó unalmasságával.

Terike félt a téltől. Akkor nem voltak virágai, kiknek panaszkodhatott volna, kikkel megosztotta volna örömet. És csak ilyenkor érezte Terike, hogy mennyire egyedül van s úgy elfogta valami név nélküli vágyódás azután a búbajos világ után, hol annyi ábránd, annyi — csalódás fakad.

II.

Az a kis, szegényes udvari szoba még sohsem látott olyan boldog idylli órákat, mint most. Terike új életet él. Elhervadtak a virágai s helyettük kipattant egy új virág a Terike szívében. Illatos, színes virág, harmattól ragyogó.

Terike szeretett. Ugy jött rá ez az érzélem, mint nyári vihar a gyenge virágra. Megrázta, megremegtette a Terike gyenge lelkét csak azért, hogy utána annál üdőbb, annál boldogabb legyen.

Egy ifjut szeretett Terike, mosolygós arcu,

— (**A bányász-kongresszus és a pécsi dalosok.**) Az ország minden részéből Pécsre sereglő bányászok előtt be fogja mutatni a mi egyik büszkeségünk, a pécsi dalárda is énekművészetét. Még pedig a Nemzeti Casino által a bányászok tiszteletére folyó hó kilencedikén rendezendő tánc és zeneestély alkalmával. A dalárda több énekszámot fog akkor a Casinóban énekelni és már most nagyban folynak a próbák, melyeken szorgalmasan tanulják az előadandó darabokat. A bányászoknak csütörtök estére megállapított érkezésekor pedig — a polgármester fölkérésére — a Pécsi Polgári Daloskör fog a vasuti állomásnál tiszteletükre egy üdvözlő dalt énekelni. A bányász-kongresszusra bejelentett vendégek száma különben megnövekedett. Ujabbán tizenhét bejelentés történt s mivel már 96 vendég érkezése be volt jelentve, tehát most már összesen 113 vendége lesz a kongresszusnak.

— (**A város közigazgatási bizottsága**) legközelebbi ülését folyó hó 15 én délelőtt tizenegy órakor fogja tartani. A közigazgatási bizottság rendes havi ülései mindig a hónap második csütörtökén tartatnak, de mivel a holnaputáni második csütörtökre esik Kisasszony-napjának ünnepe is, ezért halasztják el az ülést folyó hó 15-re, a jövő csütörtökhöz egy hétre.

— (**Halálozás.**) Folyó hó ötödikén este elhunyt *Sabini* Károly életének hetvennegyedik évében. Temetése holnap (szerdán) d. u. négy órakor lesz a József-utca 27. számú házból a budai külvárosi temetőbe.

— (**A Szentháromság szobor.**) A szentháromság-szobor stilszerű restaurálása ügyében tudvalevőleg hónapokkal ezelőtt értekezlet tartatott. Ez értekezlet bizottságot küldött ki a restaurálás terveinek kidolgozására. E bizottság folyó hó 11-én délelőtt 11 órakor ülést tart a városházán, hogy eddigi működéséről beszámoljon.

— (**Az ál-földbirtokos.**) Megirtuk a napokban, hogy *Selényi* Antal rendőrbiztos letartóztatott egy *Kovács* István nevű szélhámost, a ki földbirtokosnak adta ki magát és így üzte csalásait. A letartóztatott egyénről az volt a gyanu, hogy katonaszökevény is és a pozsonyi 5-ik huszárezredtől szökött meg. A pécsi katonanyilvántartási hivatal tegnap sürgőnyileg kereste meg a pozsonyi ezredparancsnokságot e tárgyban s ma megérkezett a válasz, mely szerint egy hahóti születésű *Kovács* István 1896. évi ápril 1-én megszökött az ezredtől. Mivel a leírás mindenben ráillik az

elfogott szélhámosra, azt most átkisérik Pozsonyba ezredének parancsnokságához, hogy először a hadbírószámoljon le vele a szökésért.

— (**A mohácsi országos vásár.**) Mohácson az őszi vásár szeptember 15-én szokott megtartatni. Most azonban — mint az Előjáróság közölte — a vásár szeptember 15-dike helyett szeptember 12-én, a jövő hétfőn, lesz.

— (**Hasba szúrt ember.**) Ozorán véres eset történt a minap. *Goptola* Ferenc, ottani lakos, az utcán összeszólalkozott *Bács* Viktor nevű szomszédjával. Az összeszólalkozás közben *Goptola* mind nagyobb haragra gerjedt s egyszerre csak előkapott egy kést a zsebéből és azzal *Bácsra* támadt. A szúrás hasán érte *Bácsot*, a kinek felhasította a kés a hasát, úgy, hogy nyomban eszméletét veszítette. Most otthon ápolják és sebe eléggé veszélyes. *Goptola* Ferencet letartóztatták és bekisérték a bírósághoz.

— (**Gyujtogatás.**) Özvegy *Schulmann* Jánosné, magyarsórosi lakosnőnek, az udvarán közvetlen a háza mögött egy kazal szalmája volt. A kazal a napokban kigyuladt és csak nagy erőfeszítés útján sikerült megmenteni a házat, hogy az is le ne égjen. A vizsgálatot megindították a tűz keletkezési okának kipuhatólása végett s ekkor az a gyanu támadt, hogy a kazalt úgy gyujtották fel. Még pedig *Herényics* György, magyarpeterdi lakos, gyujtotta fel boszúból, mert haragudott az özvegyre és azt akarta, hogy kipörkölje azt a házából. A gyanuba vett ember ellen folytatják a vizsgálatot.

— (**Szegzárdi sikkasztások.**) Mint már megirtuk, *Pappert* Ferenc tolnavármegyei gyámpénztárnok a kezelésére bizott letéti pénzekből 6000 forintot elsikkasztott. A szegzárdi kir. törvényszék vád alá helyezte a sikkasztót és folyó hó 10-re tűzte ki a végtárgyalást. — *Halmay* István, a szegzárdi kir. járásbírósi kiadója, a hivatalos pénzekből nagyobb összeget elsikkasztott. A sikkasztó, ki már a szegzárdi ügyészség fogházában ül, eleinte konokul tagadta dr. *Szabó* Gyula vizsgálóbíró előtt a sikkasztást, csupán néhány forintot ismert be, most azután bevallotta, hogy a terhére rótt sikkasztást tényleg ő követte el, s hogy az elsikkasztott összeget saját céljaira fordította. *Halmay* már 1894-ben kezdette meg bűnös manipulációját.

— (**Névmagyarosítás.**) *Nédler* Lajos pécsi lakos, kir. törvényszéki hites szerb

horvát tolmács vezetéknevét, belügyminiszteri engedéllyel, *Nádor-ra* változtatta.

— (**Tüzek.**) Nagybudmérön leégett *Jovanovits* József háza és pajtája. Hogy a tűz miből keletkezett, nem tudják. — *Gerdén* szintén ismeretlen okból keletkezett tűz a napokban. *Vince* Gáspár háza gyuladt ki és a tűz innen a nagy szélben még négy házra áterjedt s mindezt elpusztította. — Mohácson *Pabula* Mitó háza lett a tűz martaléka; *Szebenyben* pedig *Bosnyák* Mihály udvarán égett le egy istálló.

— (**Uj anyakönyvvezetők.**) A m. kir. belügyminiszter Somogy vármegyében a lengyeltóti anyakönyvi kerületbe *Kálmán* Gyula segédjegyzőt, a gámásiba *Bálint* Antal segédjegyzőt, a görös-galiba *Juhász* Dezső segédjegyzőt s végül a kéthelyibe *Hawel* Ernő segédjegyzőt, a születések és halálozások anyakönyvezésére szorítókozó hatáskörrel, anyakönyvvezető helyettesekké nevezte ki.

— (**Drága fürdés.**) *Hegyi* Lajos, dombovári lakosnak, vágya támadt egy kis hideg fürdőt venni. Kiment hát a Kapos folyóhoz és ott megfürdött. Mikor fürdés után a parton hagyott ruháiba felöltözött, akkor vette észre, hogy zsebéből a buszforintos zseborája eltűnt. Eltűntette pedig egy *Törő* Mihály nevű tizenöt éves gyerek, aki kilopta az órát *Hegyi* zsebéből, míg az fürdött. A csendőrök a tolvajt elfogták, az azonban akkorra már eladta az órát.

— (**Megmérgezett sertés.**) A rossz szomszédság furcsa boszura vitt *Ráctőtösön* egy asszonyt. *Kovács* Mari sehogysem tudott békében lenni a szomszédjával *Mehring* Annával, a ki sok borsot tört az orra alá. Mert *Mehring* Anna tehetősebb asszony volt, mint a szegényebb *Kovács* Mari s így büszkeségből alig is látta meg azt. Ha pedig meglátta, akkor is a szegénységét hánytta fel neki s a saját gazdagságát fitogtatta előtte. Így egyszer azt is elébe találta, hogy az ő udvarán már ott a hizó, míg a *Kovács* Mariék udvarán még egy tyúk sincs. Ez annyira bántotta *Kovács* Marit, hogy végre is elhatározta, hogy elemészti a szomszéd hizóját. Vett egy üveg foszforoldatot és azt átöntötte az udvarba, épen a hizó ételébe. Az persze megdöglött a méregtől. Hanem a gyanu mindjárt *Kovács* Marira irányult, a ki most a bíróság előtt számol le tetteért.

— (**Véres mulatság.**) A lipódi kocsmában együtt mulattak *Dádics* Mitó, *Milono* *vics* Sztankó, *Balázs* Szávó és *Balázs* Tácó.

Össze is sügtak a virágok ezen, de csak nem tudták kitalálni okát *Terike* hidegségének. Csak hullatták harmatkönyeiket fájón, szomorún.

Terike pedig boldog volt. Nem gondolt virágaival, csak egy virágot ápolgatott, dédelgetett, amely ott fakadt a lelkében.

III.

... És jött az ősz a maga melancholikus hervadásával, bágyadt napsugarival. Hervadás, haldoklás mindenütt.

Terike is olyan halavány, akárcsak őszi virág volna. Eltűntek arca rózsái. Elhervadt az a harmatos virág, melyet oly féltve becézgetett, gondozott. Az a szép ifju elhagyta *Terikét*.

Beleunt ebbe a poetikus viszonyba is, mint eddig már annyiba. Ismét más után vágyódott s talán talált valami újat s azért elhagyta *Terikét*.

S most újra maga van *Terike*. Görnyedten ül a zakatoló varrógép mellett.

Most már újra szereti virágait, hisz megint nem volt senkije. Úgy örült már előre, hogy mily jó lesz, ha újra nyitni fog az őszi rózsák. Azoknak majd elpanaszolja az ő szive nagy szomorúságát.

És csak leste-várta a percet, a mikor az első őszi rózsák kipattan.

Az a három bokor őszi rózsák pedig többet nem hajtott virágot...

Deér.

kékszemű ifjút. A városban találkozott vele először. Az ifju ránézett a szép varróleányra s megtetszett neki a leány hamvas, üde arca, ringó járása és egészen elbódították a leány telt, formás idomai.

Gazdag, előkelő ifju volt. Volt része már az olesó szerelemben s úgy vágyódott valami új, valami szokatlanul izgató viszony után.

Ahogy meglátta *Terikét*, egyszerre megfogamzott agyában egy gondolat. Könnyelmű, bűnös gondolat volt ez, de az ifju nem törődött vele.

Nem rontott egyszerre ajtóstul a házba. Lassan kezdte a hódítást. Levetette elegáns ruháit s olyan egyszerű, kopottas, de tiszta munkásruhát vett föl. Így kísérgette sokáig *Terikét*. Nem szólította meg, csak nézte hosszasan, sokáig a szép leányt.

Terike észrevette az ifjút. Tudta, hogy kíséri őt. S mikor hazaért az ő szegényes, magányos szobájába, akkor úgy elgondolta, hogy milyen boldogság volna az, ha az a szép ifju itt ülne mellette a kis szobában s beszélgetnének együtt mindenféle bohókás, szerelmes dolgokról.

És így történt. Az ifju egyszer megszólította *Terikét* az utcán. Udvariasan, szerényen beszélt. *Terike* úgy érezte, hogy sohasem hallott még ily csengő, érzelmes hangot.

Az ifju házáig elkísérte. Itt kezét nyuj-

totta a leánynak, de hosszasan, szerelmesen nézett rája. S *Terike* már megtanult olvasni a szemekből. Kiolvasta az ifju tekintetéből, hogy szereti, hogy vágyódik az ő társasága után. Nem volt *Terikében* annyi erő, annyi akarat, hogy elküldte volna az ifjút. Behívta magához.

Milyen jó, hogy már elhervadtak az őszi rózsák. Nem kellett látniok, hogy *Terike* hűtlen lett hozzájuk, hogy már nem egyedül tér haza.

Mert ezután már mindennap eljött az ifju. És sokáig maradt.

Terike boldog volt s azt hitte a bohó, hogy mindig is az marad. De hát igazán olyan kedvesen is tudott beszélni az a szép ifju.

Csengő, érzelmes hangján százszor elmondta már, hogy mire megjő a tavasz, addigra elviszi innét *Terikét*. S aztán sohasem válnak el többet. Ez a beszéd pedig úgy tetszett *Terikének*.

És csak így teltek, multak a napok édes, szerelmes boldogságban. *Terike* nem is vette észre, hogy elmúlt a hideg, máskor oly hosszú, unalmas tél. Megjött a tavasz.

Ujra fakadt a rügy, ujra nyitott a virág. *Terike* kertjében is nyílt a virág, sok-sok színes virág. De hát *Terike* most már nem becézgette őket annyira, mint máskor. Tudja Isten, mindig csak azon az ifjun járt a gondolata, csak annál időzött a lelke.

Reisinger János is bement a kocsmába és a mulatozók közé elegyedett, de vesztére, mert a mulatságnak véres vége lett. A két Balázstestvér ugyanis görbe szemmel nézett rá már megérkezésekor és csakhamar bele is kötöttek. Ebből aztán verekedés támadt s a két testvér másik két cimborájával együtt véresre verte Reisinger Jánost, a kit úgy kellett a kocsmából kocsin haza vinni. A megvert ember most sebesülve fekszik otthon, a verekedők ellen pedig folyik a vizsgálat.

— **(A léghajósnő vége.)** Tragikus eset történt múlt hó 21-én New-Yorkban: A parton ezer meg ezer ember leste az ifju Christiansen Anna léghajósnőt, ki léghajójával a magasba szállt. A gömböt a hazatért győztes hadihajók tiszteletére zászlókkal ékesítették föl és a léghajósnő, mialatt a gömb alatt levő ingó trapezen a magasba emelkedett, apró csillagos lobogókat szórt le, melyet az ámuló tömeg elkapdosott. Amikor a léghajó már több száz méternyi magasságban volt a levegőben, a léghajósnő előkészületeket tett arra, hogy szállóernyőjével lebecsátkozzék. A parton levő nézők minden mozdulatát tisztán látták. A léghajósnő leoldta a trapezról az ernyőt, mindkét kezével annak botjába kapaszkodott és leugrott, hogy az ernyő által mérsékelt eséssel lassan leereszkedjék. A következő percben azonban vértagyasztó jankiáltás hallatszott. Az ernyő nem nyílt föl és a léghajósnő iszonyu sebességgel a tengerbe bukott. Egy pár bátor ember azonnal kiuszott a tengerbe, hogy a léghajósnőt megmentsek, de már csak a holttestét foghatták ki.

— **(Az új németbolyi plébános)** vasárnap tartotta ünnepélyes módon installációját, melyet *Troll* Ferenc püsp. helynök végzett. Reggel 7 órakor érkezett meg a községbe, a hol ünnepélyesen fogadták mozsárlövéses kíséretében. Megérkezése után csendes misét mondott. Az egyházi ünnepély fénypontja 10 órakor kezdődött. Evangelium után beszédet tartott a hivekhez, a melynek jeligeje: »Dicsértessék a Jézus Krisztus« volt. Ebből kifolyólag fejtegette, mit jelent e szép keresztény köszöntés s végül buzdítja a hiveket, hogy hitőket mindenkor bátran vallják. Beszéd után *Plank* Kamill plébános kinevezési okmánya olvastatott fel, majd átadta neki a lelkipásztori jurisdikció jelvényeit: a templomkulcsokat és az evangeliumos könyvet, egyuttal bemutatva a népnek mint a németbolyi plébániának immár reális birtokába jutott plébánosát. Ezután *Plank* Kamill beszélt a hivekhez. Mise végeztével »Te Deum« volt. Délben fényes ebéd volt a plébánián, a melyen felköszöntöket mondottak *Plank* Kamill, *Troll* Ferenc, *Vajdics* Gyula, *Hofmeister* Ferenc. Délután 1/2 órakor *Troll* a hercegi uradalom fogatán visszautazott Pécsre. — Este 8 órakor diszeldadás volt a legényegyletben. A női szereplők között leginkább kitűntek: *Szombathelyi* Mariska, *Burgstaller* Aranka, *Müller* M. k. a. Nagy tetszést aratott továbbá *Amberger* Mártonnak és *Szombathelyi* Bélának négykezes zongorajátéka. Az utolsó darabban *Krausz* András kacagatóan adta a civakodó cipész szerepét. — A püsp. helynök bolyi tartózkodása alatt az irgalmas nővérek kápolnája számára egy szentségtartót ajándékozott.

— **(Az északi sark felé.)** Makarow orosz tengernagy, aki már többször bejárta a Csendes-Oceánt, most hatalmas jégtörő hajókkal akarja az északi sarkot felkutatni. Bármily különösnek tetszik is eleinte ez a terv, az mégis tudományos számításokon és jórészt azokon a tapasztalatokon alapszik, melyeket a tengernagy a jégtörő-hajókkal 1864 óta tett. A »St.-Mary« amerikai jégtörő-hajó, háromezer lóerejű gőzgépjével könnyedén mozog egy méter vastag jégrétegben és öt méter magas jégtorlaszokat is képes áttörni. Még ennél hatalmasabb jégtörőket is építettek újabb időben a vladivostoki kikötő részére. Ha már most tekintetbe vesszük, hogy Nansen szerint a jégtorlaszok a sarki tengerben ritkán haladják túl a nyolc méter magasságot és a Jeges-

tengernek majdnem harmadrésze teljesen jégmentes, továbbá, hogy nyáron az olvadás és a sólerakódás következtében a jég számos helyen megreped, úgy elfogadhatjuk Makarow véleményét, mely szerint egy huszezer lóerejű jégtörő minden akadályt legyőzhet. A tengernagy azt hiszi, hogy egy ilyen jégtörő az északi szélesség 78°-tól elindulva, tizenkét nap alatt elérhetné a sarkot. Az Oroszországban nemrég végzett kísérletek szerint egy ilyen huszezer lóerejű jégtörőnél még jobb szolgálatot tenne két, egyenkint tizezer lóerejű és hatezer tonna hordképességgel bíró jégtörő hajó, melyek egymás mögött dolgoznának. Makarow is ez utóbbi vélemény mellett van.

— **(Szántás közben lopták meg.)** *Krammer* Konrád, mucsiai lakos kint szántott a földjén. A kabátját letette az ut szélére s ő a munka után látott. Az uton arra ment egy ember, a ki meglátva a kabátot, kikutatta zsebeit és a bennük volt aprópénzt, valamint egy zsebkést kilopott abból. A szántásba elmerült gazda a lopást csak akkor vette észre, mikor a tolvaj már messze járt. S így most üthetik bottal a tolvaj nyomát.

— **(Mit tudnak a gyerekek.)** Egy statisztikus kiszámította, hogy mit tudnak és mit nem tudnak a nagyvárosi iskolásgyerekek. Megszerezte az összes elemi iskolák vizsgáinak adatait és ezekből kisütötte, hogy a hat-tíz esztendőes gyerekeknek 70 százaléka nem tudja mi a napfölkelte, 54 százaléka, hogy mi a naplemente, 76 százaléka nem látott harmatot, 75 százaléka eleven nyulat, 64 százaléka mókust, 60 százaléka kakukot, 82 százaléka pacsirtát, 49 százaléka békát, 53 százaléka csigát, 87 százaléka nyírfát, 59 százaléka szántóföldet, 66 százaléka falut, 67 százaléka hegyet és 89 százaléka folyót. Ellenben 60 százaléka tudja, hogy mi a szerelem, 50 százaléka, hogy mi a tiltott szerelem és 40 százaléka, hogy mi a szerető és a házasságtörés.

— **(Uj napfolt.)** A napkorong délkeleti peremén új nagy folt keletkezett, melynek átmérője körülbelül 9000 mértföld. A folt, melynek közepén fekete mag van, kétszer akkora, mint a föld területe. A mostani csekély mérvű foltképződés mellett föltűnő ez az új jelenség és érdekléssel várják a folt további fejlődését, amikor is a korong belseje felé fog terjedni.

— **(Orvtámadás.)** A petárdai határban orvtámadás áldozata lett egy fiatal sokác menyecske. A mint az uton igyekezett volna hazafelé, a kukoricásból elébe ugrott egy ember és megtámadta. A halálra rémült asszony *Sárác* Mikát, egy régi haragosát ismerte fel benne, a ki lánykorában sokat járt utána, de mivel máshoz ment feleségül, boszút esküdött ellene. Most megjött az alkalma boszuját kitölteni és az elalélt asszonyt behurcolván magával a kukoricásba, ott meggyalázta. Az orvtámadót feljelentették a bíróságnál s az most a börtönben ül.

— **(Gyilkossági kísérlet.)** A meződi csárda mellett gyilkossági kísérlet történt. *Sárközi* Ferenc, győrei cigányt megtámadta három testvére, azzal a szándékkal, hogy megölik. A testvérek egy asszony miatt veszték össze *Sárközi* Ferencel és félholtra verve hagyták az uton. A cigányt beszállították a kórházba, a hol most élet-halál közt van, testvéreit pedig elfogták.

— **(Rosszul őrzött malom.)** *Vaszó* Lajos, az ugynevezett Ferenc malom tulajdonosa, jelentést tett a csendőrségnél, hogy a Szemely község határában fekvő szőlőjéből hat forint áru almát elloptak. A csendőrök megindították a nyomozást, de a tettest nem sikerült megtalálniok. A gazda nem is nagyon busul emiatt, inkább azt szeretné, — mint a csendőröknek mondotta, — ha az őrző járattal keresné fel az ő malmát és így biztosabbnak érezhetné magát abban, hogy ha valami előadja magát, hamarosan segítve lesz rajta. Mert most bizony nagy idő telik bele,

míg csendőröket lát malma felé közeledni. És ebben teljesen igaza is van Vaszónak, mert a Ferenc malom sem a pécsi, sem az egerági csendőrök által bejárando terepkimutatásban nincs felvéve s így őrzőjüket kötelességből soha, csupán esetleg tér be oda néha-néha. Valószínű azonban, hogy most már rövid idő alatt segítve lesz ezen a bajon és a jelentést tevő nem fog a jövőben panaszkodni azért, mert nem őrzik eléggé személy- és vagyonbiztonságát.

— **(Örökös ifjúság.)** Tesla Miklós honfitársunk, az Amerikában élő jeles feltaláló, akit méltán emlegetnek Edison mellett, most állítólag olyan találmányon töri a fejét, mely az egészségügynek s főleg az asszonyoknak tenne nagy szolgálatot. Tesla ugyanis konstatálja, hogy az emberi bőr minden négyszögcentiméternyi részecskéjén 4—7000 baktérium tanyáz. A baktériumok e zsiibongó hada természetesen addig élőködik a bőrön, míg az meg nem ráncosodik s üde színét veszti. Mivel pedig Tesla feltaláló nem nézheti közönnnyel ezt a baktérium-gazdálkodást, segíteni akar az emberiségen. Villamos battriát eszelt ki, mely egy méternyi körtávolban minden baktériumot kipusztít azok körül, akik ilyen battriát viselnek. Tesla szükségesnek tartja azt is, hogy testünket naponta borszeszszel lemoszuk. A baktériumok ugyanis a szesztől is kivesznek. Azoknak a hölgyeknek tehát, akik bőrük üdeségét megőrizni óhajtják, melegen ajánljuk a Tesla-féle villamos battriát s az alkohol-fürdőket.

— **(Szerelmes legények.)** Két legényre tett panaszt a csendőrségnél *Horváth* Anna lothárdi lakosnő. Azzal vádolta őket, hogy éjnek idején erőszakkal hatoltak be a lakására, ahol ő csendesen aludta az igazak álmát. A csendőrök kihallgatták a legényeket, névszerint *Tóth* Györgyöt és *Vig* Istvánt, akik nem is tagadták, hogy jártak éj idején panaszosnő lakásán, hanem még azt is elöadták, hogy jártak ők ott gyakrabban is, még pedig a *Horváth* Anna beleegyezésével, bár nem egészen a rendes uton, a mennyiben először a ház végénél fölmásztak a padlásra s onnan ereszkedtek le a konyhába egy-egy szerelmi légyott alkalmával. Szóval úgy látszik, hogy nemcsak a legényeknek, de *Horváth* Annának is szerelmes természetű van s talán a panaszolt esetben is csak az ellen volt kifogása, hogy miért keresték föl — egyszerre ketten.

— **(Az őszi égbolt.)** Hűvösebbek már mindegyre a napok s elhagynak bennünket a vándormadarak, jobb s melegebb hazát keresve délen. A földgömb pedig, mint valami óriási léggömb, nesztelenül libeg tova az űrben és nagy sebességgel közeledik a napéjgyenpontja felé, hol fény meg árnyék egyenlően oszlik meg felületén. Ez minden esztendőben csak kétszer történik meg: március 20-án és e hó, szeptember 22-én éjjel. A nyugoti égbolton ugyanekkor egy sajátságos, piramisalakú fénykéve dereng, melyet csak nagy ritkán sikerül észrevennünk holdtalan, sötét szeptemberi éjszakákon. Ezt a világosságot állatövi fénynek nevezik a tudósok. Megmagyarázni nem tudják; meglehet, hogy meteorgyűrű, mely a földet körülövezi — vagy talán inkább a napot . . . bizonyosat nem mondhatunk felőle. Még sok más érdekes látnivalót mutat az égbolt. Csaknem fejünk fölött ragyog esténként a Véga a lant-csillagzatában, ez a szép, fehér fényű csillag, mely valójában a mi napunknál sokszorta nagyobb. Északon van a kis medve, a sárgaszínű Capella, meg aztán a Cassiopeia, melynek öt csillaga szép W. alakot mutat. Keleten a vörös Aldebaran dominál a bika szemében, ugyanott tündökölnék a fiastyuk, meg az ikrek. Délen, közel a látóhatárhoz, szintén egy szép, tüzes ragyogású csillag látható: Fomalhant, a halak képében, míg nyugaton a Herkules szabad szemmel is látható 203 csillagával, a legszebb képet tárva elénk. A bolygók közül a mi vörös szomszéd világunk, a Mars látható egész

éjjelen át, kivüle az esti csillag, a Vénusz szépsége szemlélhető leginkább. A Szaturnusz meg az Uranusz korán nyugszanak, a többi bolygócsillagot pedig nem jól lehet látni.

— **(Gazda és legénye.)** Nem valami nagy tiszteletben tarthatta Orovic Mihály lothárdi molnár Geiger Vilmos nevű segédje, a ki különben, mint a példa mutatja, egyébként sem kifogástalan erkölcsű ember. Ugyanis gazdájától ellopott egy nyolcada lisztet és azt eladta Mészáros Vince ugyancsak lothárdi molnárnak. Mikor pedig gazdája ezért felelősségre vonta, még neki állt feljebb és azt arcul ütötte, azután földhöz vágta, úgy hogy a molnár nyolc nap alatt gyógyuló sérüléseket szenvedett az orvosi látélet szerint segédjének kérdőre vonása miatt, a ki az eset után megszökött tőle, otthagynván munka- és katonakönyvét. A molnár jelentést tett az esetről és most keresik Geigert, hogy a lopásért és könnyű testi sértesért járó büntetéseket rá mérhessék.

— **(Háboru a levegőben.)** Őszre jár már az idő. Sárgulnak, hullnak a falevelek, s a vándormadarak is utra keltek már. A melegebb hazába készülő golyák a Balkánon gyülekeznek össze és együtt kelnek át a tenger fölött. Egy nagyobb csapat várakozó golyának különös kalandja akadt. Macedóniában, Monasztirban, a Szaloniki-Üszküb vasuti vonal hidjánál rájuk tört egy sereg sas és elkeseredett csatát provokált. A golyák nem hagyták magukat; nemsokára még segélycsapatokat is kaptak, a melyek segítségével visszaverhették a sasokat. Ez azonban csak rövid ideig tartó öröm volt, mert a sasok is kaptak segítséget s így megint ők lettek az urak. A csata vége az lett, hogy a golyákból igen sokan, a sasokból pedig csak kevesen maradtak halva a csatatéren. A babonás nép nagy jelentőséget tulajdonít ennek a levegőbeli harcnak. A golya — szerintük — a mohamedán nép szimbóluma, a sas pedig a kereszténységé. Bizonyosra veszik, hogy a két vallás között nemsokára háborura kerül a sor s a végén a kereszténység lesz a győztes.

— **(Meglinchelt gyilkosok.)** Amerika hazája a linchelés népszerű intézményének. A mult héten is hat áldozata volt ennek a szokásnak. A nép hat rabot szabadított meg a börtön kellemetlenségétől az által, hogy ötöt közülök egy-egy fára felkötötték, a hatodikat pedig méreggel ölték meg. A meglinchelt rabok gyilkosság gyanuja alatt állottak. Kettő közülök bevallotta volt, hogy tényleg része volt Orr claredoni kereskedő meggyilkoltatásában és arra őket maga Orrnak a felesége bérelte föl. Az öt néger, mert a meglinchelt négernek voltak, előbb úgy vélt eleget tenni megbízatásának, hogy éjjel-nappal Orr haláláért imádkozott. Ez az eszköz azonban nem bizonyult célravezetőnek. — Erre kigyóméreggel próbáltak szerencsét, Orr azonban ez ellen is immunis volt. De már az a golyó, melyet a fejébe röpítettek, megtette a hatását és az öt gyilkos benyújtotta számláját az özvegyhez. A gyanu mindjárt a vizsgálat megindításakor ellenük irányult. Kettő közülök be is vallották tettüket. Ennek a vallomásnak a hire kiszivárgott Claredon lakói közé. Még aznap ötszáz ember tört be a börtönbe és rövid percek mulva az öt gyilkos már függött. Orrné, aki férje ellen a gyilkosokat fölbérelte, vala-

honnan mérget szerzett s mire zárkájába ért a nép, már halott volt. A nép fölbujtóit a hatóság ismeri, de nem üldözi őket.

— **(A bicikli meg a gombostű.)** Mulatságos dolgot irnak nekünk a harkányi fürdőhelyről. A fürdő legünnepelebb szép asszonya meghívta a fürdő elitjét félóránnyira levő nyaralójába. A századvégi vendégek valamennyien biciklin karikáztak a szép asszonyhoz. A biciklik kocsiszinbe kerültek, ahol mindenik egy számot kapott, nehogy elcserélődjenek a vasparipák. A kétkerekű alkalmatlanságokat az öreg komorna őrizetére bizta a háziasszony.

— Aztán minden biciklire tegyen egy számot! — figyelmeztette a szép asszony a komornát, aki fiatal korában a régi szinkör ruhatárában szolgált.

— Értem, szólt a komorna, aztán egy számot tett a biciklik nyergére.

Ez az intézkedés azonban nem vált be, mert a legelső fuvallatra leesett minden szám. A jó öreg komornának eszébe jutott, hogy a színházi ruhatárban hogyan szokták megszámozni a kabátokat, s kerített egy csomó gombostűt. Aztán fogta a papirosszámot és a gombostűvel odatűzte jó erősen a bicikli első kerekére.

— No most ugyan le nem fujja a szél! szólt meglegedetten.

A társaság, lehettek negyvenen, fényesen mulatott és már sötét éjszaka volt, a mikor elbucszkodott a háziasszonytól, hogy visszatérjen a fürdőhelyre. Mindenki megkapta a biciklijét, de mily siralmas állapotban. Valamennyinek kiszállt a gummijából a levegő azon a kis lyukon, a mit a gombostű szúrt rajta. Szóval elromlottak a kerékpárok és a társaság gyalog tért vissza a fürdőbe.

— **(„A sonkafaló“.)** Egyik vidéki városban történt a nyáron. Ujházi Ede, a budapesti Nemzeti színház művésze vendégszerepelt a társulatnál és egyik kedvenc szerepét játszotta. Mialatt a mester a színpadon egy cseh káplár szerepében egzeciroztatta a közlegényeket, az első sorban egy fiatal ur sonkát és zsemlet huzott elő zsebéből s anélkül, hogy a szomszédaival valamit törődne, falatozni kezdett és ugyancsak mohón falta egymásután a sonkaszeleteket.

A szomszédja, egy arisztokratikus kinénésű, kikent-kifent uri ember egy darabig csak elnézte, de a csámcsogás miatt dühbe jöve, egyszerre csak ráfőrded a sonkafaló urra:

— Micsoda? Mit csinál ön? hogy mer ilyen elegáns helyen, előadás közben sonkát falni?!

A megtámadott ur nyugodtan fal még egyet sonkájából és flegmatikusan feleli:

— Szabadjegyem van . . .

Magyaráztatul szükségesnek tartjuk megjegyezni, hogy ez a kis incidens az „Ibolyafaló“ előadásán történt.

— **(A cár családja körében.)** Pétervár felé fordul most az egész világ figyelve. Nem lesz hát érdektelen egy pillanatra bevilágítani a cár családi életébe, melyről csak kedveset és szépet beszélnek egész Oroszországban. És méltán. A cár mintaszerű családapa, aki szerető gyöngédséggel veszi körül családját. Olga főhercegnő születésekor neje előszobájában állott íróasztala, ott végezte a

legsürgősebb dolgait, hogy állandóan felesége mellett lehessen. Családi körben kerül a cári pár minden fölösleges pompát. Mióta Miklós cár megnősült, neje kedvéért naponta gyakorolja a német nyelvet, melyet már folyékonyan beszél. A francia szó ritkábban hangzik az orosz udvarnál, aminek az az oka, hogy a cárné ezt a nyelvet csak alig beszéli. Ellenében azzal az egyszerűséggel, mely a cári pár családi életét jellemzi, ragyogó fényben pompázik az udvar a nyilvánosság előtt. Bálok és ünnepek alkalmával káprázatos fényt fejt ki a cári udvar. Ilyenkor két-három óriási termet téli kertté változtat a kertészek művészete és az „Ezeregy éjszaka“ meséire emlékeztet a télipalota minden terme. Európa egyetlen udvara sem fejt ki olyan pompát, mint az orosz.

— **(A varázsgyűrű.)** A spanyol népnek jórésze és különösen az asszonynép azt tartja, hogy minden szerencsétlenségnek, a mely a spanyolokat a háboru alatt sújtotta, egy gyűrű az oka, a mely a királyi család birtokában van. E gyűrű egykor a feltűnően szép Castiglione grófné tulajdona volt, a kinek bámulói közé tartozott XII. Alfonz spanyol király is. A grófné bizonyosra vette, hogy a király el fogja venni s a mikor ez nem történt meg, boszut esküdött és egy napon gyönyörű szép opálgyűrűt küldött neki. A király megmutatta a gyűrűt nejének, Mercedesznek, a kinek annyira megtetszett az ékszer, hogy elkérte férjétől. Alfonz gondolkodás nélkül odaadta a gyűrűt; de e naptól kezdve a királyné beteges lett és néhány hónapra rá meghalt. A gyűrű lesoványodott ujjáról magától hullott le; a király fölemelte nejének kedves ékszerét, kegyelettel megcsókolta és odaajándékozta nagyanyjának, Krisztina királynőnek. Ez is alig néhány hónappal később meghalt. A végzetes gyűrűt ekkor Alfonz testvére, Maria del Pia infánsnő kapta, a ki csak néhány napig viselte és titokzatos betegség áldozata lett. Egész sorozata következett a szerencsétlenségeknek, míg végre a király elhatározta, hogy megtartja magának; ujja rá huzta és egy napra rá halott volt. Mária Krisztina királynő, a ki egy cseppet sem babonás, a gyűrűt magához vette; de a család többi tagjai kérve kérték, hogy semmisítse meg annyi szerencsétlenség okozóját. Ez ugyan nem történt, de Mária Krisztina sem viselte tovább, hanem a család védőszentjének a nyakára akasztotta s még ma is ott van. A spanyol nép azonban meg van győződve róla, hogy minden szerencsétlenségnek és bajnak, a mely a királyi családot az utolsó időben érte, egyetlen oka ez az átkozott gyűrű, a mely a szép Castiglione grófné végzetes ajándéka, a miért Alfonz nem tette királynéjává.

— **(A primadonna — betörései.)** Egy színtársulat primadonnájának, egy előadás alkalmával mulatságos toilette-kalandja volt. A második felvonás előtt észrevette, hogy a menyasszonyi öltözékéhez szükséges fátyol és koszoru nincs az öltözőjében.

Fátyol és menyasszonyi koszoru nélkül nem lehetett a színpadra jönnie. A bájos divának azonban a pechjén kívül egy önteláldozó nőtestvére is van, ki a kritikus pillanat sulyát megértve, fiakerre ült s hajtatott haza a menyasszonyi koszorúért.

TANKÖNYVEK

minden iskola részére, rajz- és írószerek, térképek, tanszerek, irkafüzetek, festékek, zsebtentatartók, zsebkések a legjutányosabb áron

Engel Lajos utóda

Blancz József

könyvkereskedésében PÉCSETT, Király-utca az „Arany Hajó“ szállodával szemben.

A lakásuk kapuja azonban zárva volt. De hát mi egy zárt kapu, mikor a primadonna vár. Egyszerűen — betörte.

Ahogy a szobába ér, siet a szekrényhez, a koszorúért. Ekkor tudja meg, hogy a szekrény kulcsát az — öltözőben felejtette.

De hát mi egy zárt szekrény, mikor a primadonna vár. Ezt is betörte.

És e sok betörésnek megvolt az az eredménye, hogy a primadonna megkapta a koszorút és látta a szekrények és ajtók feltöréseért a — számlát.

— **(Gyilkos fogorvos.)** Egész New-Yorkot izgatottságban tartja egy kegyetlen gyilkosság, mely pár nap előtt a Broadway üzleti negyedben levő Grand Hotelben történt. Ebben a szállodában egy este nagyon elegánsan öltözött, szép fiatal nő vett lakást, a ki Maxwell asszonynak írta be magát a vendégkönyvbe. Később egy fiatal ember is jött, a ki azt mondta, hogy ő Maxwell asszony férje. A pár együtt ebédelni ment az étteremben, azután fölmentek a lakásba, hová még egy pár üveg pezsgőt vitettek és éjfélutáni két órakor a szálloda egyik alkalmazottja látta, amint az állítólagos férj óvatosan elsompolygott. Másnap a szép nő holttestét élettelenül találták meg a lakásban, fején súlyos sebek voltak, mellette pedig egy erős vasdrót hevert, amelyen még vérnyomok látszottak. A rendőrség konstatálta, hogy a meggyilkolt álnév alatt írta be magát a vendégkönyvbe és tulajdonképpen Emeline Reynolds orfeuménekesnő, aki sajtószereplésének szépsége és tehetségénél fogva igen nagy népszerűségnek örvendett. A gyilkosság elkövetésével Samuel Kennedy 25 éves fogorvost gyanúsítják, akinek a bűnténye óriási feltűnést keltett, mert a fogorvos vagyos és igen jó hírű ember, aki eddig fiatal nevével boldog házasságban élt. A fogorvos makacsul tagad, de igen súlyos bizonyítékok vannak ellene. A szálloda őt alkalmazottja fölismerte benne az állítólagos Maxwellt és ezenfelül zsebében találták a meggyilkolt énekesnő levelét, melyben ez Kennedyt a szállodába találkozóra hívja. Bebizonyult továbbá, hogy Kennedy közvetítette Reynolds kisasszony egynémely pénzügyi dolgait és lóverseny fogadásait. Minthogy azonban a meggyilkolt énekesnőt ékszeraitól és pénzétől megfosztva találták, a gyilkossági affér titokzatosnak látszik, mert el sem tudják képzelni, hogy mi vihette rá a jómódu orvost arra, hogy egy pár száz dollár érték miatt rablógyilkossá legyen.

— **(A feltámadt regalitász.)** Halálát hirdették ennek a kedvelt szivárnak. Gyászlatyolt kötöttek a barátai és meghatottan vásárolták a trafikokban az »utolsó« regalitászokat. Ki tudja, meddig tart még? Egy hónapig vagy csak egy hétig? Aztán eltűnnek. A multnak lesznek kedves emlékei akár csak a Hunnia-szivarkák. Volt, nincs . . . Ki van mondva a halálos ítélet, nem gyártanak többet regalitászt. Olyasforma érzés vett erőt a regalitász barátain, mint a lóverseny publikumán, mikor olvassa, hogy nem tud többé Tokió vagy Mari Agnes nem találta lábait. Mert módfelett becsületes szivar a regalitász. A belsejében nincs antiquarium, a külseje meg éppen tetszetős. Még gyűrű is van rajta. Szép aranyos papirgyűrű, ami tekintélyt kölcsönöz annak, aki szívja. Finita . . . nincs. Ámde rossz, kegyetlen tréfa volt csak ez a halálhír. Nem hal meg a regalitász. Feltámadt, mielőtt eltemették

volna. Hamuvá lesz ugyan, de nem hal meg. A dohányjövédéki központi igazgatóságnak jó szíve van, sietett megnyugtani a megrémült szivározókat. Esze ágában sincs, hogy megszüntesse a regalitászok gyártását.

Pécs szab. kir. város

meteorologiai állomása jegyzetei

1898. szept. 6. reggeli 7 órakor.

Barometer (redukált) = 765.6 mm. (súlyedő.)

Hőmérsék = 16.2 °C

» maximuma: 21.0 °C

» minimuma: 12.9 °C

Párányomás: 11.5 mm.

Relatív nedvesség: 84%

Felhőzet: 2° Cu N.

Szélirány s erő: N. E. 3.

Csapadék 24 órai: 0.—

Dr. Czízer

Művészet, irodalom.

○ **Olesó Könyvtár.** A Franklin-Társulat népszerű vállalata, mely a hazai és idegen irodalmaknak annyi jeles termékét tette már a magyar közönség számára közkincsé, egyre gyarapodik érdekes sorozatokkal. Most jelent meg az 521—540. terjedő számok és a következő műveket foglalják magukban: Chateaubriand gyönyörű novelláját, Renét. A 522—23. füzet Cucor Hőskölteményei és meséi, míg a következő kettős szám Fáy András jóízű vigjátéka: A mátrai vadászat. A legjobb francia színműírónak, Augiernak darabja: A szegény arszlannők, mint olvasmány is felette érdekes, noha az új színpadi izlés tán már lejáratta e műfajt. Shakespeare vigjátéka, Sok zaj semmiért (528—29.) egy világhíres regény elé kerül, Constant Adollja elé (530—531.) mely a Wertheriádák közt a világirodalomra legnagyobb hatással volt. Érdemes volt összegyűjteni Bozzai Pál irodalmi hagyományait (532—33.) aki az ötvenes évek érdemes szépiroja volt. Gregus kitűnő tanulmányát: A balladáról (534—36.) nem elégszer olvashatjuk, hogy a kiváló esztetikus tanulmányait magunkévá tegyük. Blanche Művészek csarnoka (537—38.) Rafael, Michael Angelo és Leonardo da Vinci alkotásaiba enged eles bepillantást. A kitűnően összeállított sorozatot Tibullus Elegiának fordítása (539—40.) zárja be. Így elegyül költészet és tudomány e nem eléggé ajánlható vállalatban, melynek egyes számai 10 kron kaphatók.

○ **A „Zenélő Magyarország”** zongora és hegedű zenemű folyóirat ép most megjelent XVI. füzeté tartalmazza a következő zenemű ujdonságokat: I. *Lengyel Miksa* »Becsületes legény voltam.« II. »Kikiáltom az egész világnak.« Két divatos magyar nótát. III. *Chapi R.* »Az unatkozó király.« Francia négyes. (A népszínház legújabbán színre kerülő operette ujdonsága). IV. *Decker J.* »Moskva« orosz népdalt, mely az »Ős Budavári« orosz népének zajos tetszéssel naponta énekelt műsor száma. Minden zongorázó és hegedűsöknek kiváló fontossággal bíró olcsó zenemű folyóirat havonta kétszer megjelenő, mindenkori 10—10 oldal zenét tartalmazó füzetéi a legújabb s legjobb választékát hozzák a modern és időszerű magyar dal-, műdal-, salontánczene cuplék s hegedűdarab ujdonságokból. Hat füzet egy negyedévben 60 oldal zeneművel, melyre 1 frt az előfizetés. Előfizethetni a »Zenélő Magyarország« Klökner Ede

zenemű kiadóhivatalában Budapest, VI. Csengeri utca 62 a. honnan megismerésre mutató ványszámot ingyen és bérmentve küldenek.

Vidéki hátralékosainkat tisztelettel kérjük, sziveskedjenek hátralékaikat mielőbb beküldeni.

Törvénykezés.

§ **Gondnokság alá helyezés.** A pécsi kir. törvényszék *Krammer Sándor*, izr. vállásu, tizennyolc éves, dunaszekcsői lakost, elmebaj miatt, gondnokság alá helyezte.

§ **Csődnyitás.** *Löwy Adolf*, pécsi lakos, bejegyzett kereskedő ellen a kir. törvényszék a csődöt elrendelte. Csődbiztos *Vodicska Ferenc*, törvényszéki alhiró; tömeggondnok *Szilasi Zsigmond dr.*, helyettese *Müller János dr.* ügyvéd. Bejelentési határidő október 24; főszámolási határnap november 2.

§ **Megszűnt csőd.** *Braun Henrikné* szül. *Herman Ilona*, szentlőrinci lakos ellen az 1897. évi január 22-én nyitott csődöt a pécsi kir. törvényszék — a csődvagyon felosztása folytán — megszüntette.

Szóbeli tárgyalások jegyzéke a pécsi kir. törvényszéknél.

1898. szeptember hó 7-ikén.

1. Radits Lőrinc — Varga Ferenc d. e. 9 óra.
2. Müller Antal gyám, mint Müller Krisztina képv. — Márc Péter d. e. 9 és fél óra.
3. ifju György Örzse — Arnold Fülöp és társai d. e. 10 óra.
4. Tóth Mária és társa — Kuzmits József és társa d. e. 10 és fél óra.

T a n ü g y.

(**A beiratások eredménye a főreáliskolában.** A helybeli főreáliskolában befejeződtek a beiratások. Felvételt az I. osztályba 120 tanuló, a II.-ba 82, a III.-ba 64, a IV.-be 81, az V.-be 40, a IV.-ba 29, a VII.-be 21 és a VIII.-ba 16, összesen 453 tanuló. Ezenkívül még 9 tanuló ideiglenesen iratott be, olyanok t. i., kiknek még felvételi vizsgálatot kell tenniük. Összehasonlítva az idei beiratás eredményét a tavalyival, mikor a tanulók létszáma 442 volt, kitűnik, hogy főreáliskolánk tanulóinak száma nemcsak hogy nem fogy, a mi a környékünkben egyre-másra keletkező és fejlődő középiskolák mellett nem is volna csoda — ellenkezőleg a helybeli áll. főreáliskola tanulóinak száma az idén újra szaporodott, a mi azt bizonyítja, hogy városunk e kiváló hírnévnek örvendő középiskolájának vonzóereje, melyet *Dischka Győző* igazgató kitűnő vezetése adott meg neki, egyre tart, sőt évről-évre fokozódik. Örvendetes jelenség az is, hogy nemcsak az alsó osztályok népesek, hanem a felsők is; ebből az tűnik ki, hogy a közönség immár a reáliskolát nemcsak középfoku szakiskolák számára szolgáló előkészítő iskolának tekinti, hanem ép olyan fajtájú iskolának, minő a gimnázium.

Közgazdaság.

□ **A mezőgazdasági állapot.** A vetések állásáról és a mezőgazdasági állapotról augusztus hó 31-én a földművelésügyi magyar királyi miniszter a gazdasági tudósítótól hozzá beérkezett jelentések alapján a következő értesítést teszi közzé: Az augusztus 20-tól 31-ig terjedő idő alatt tartós száraz, meleg időjárást csak augusztus 26—30-ika közt váltotta fel az ország nagyobb részében esőzés, mely helyenkint

annyira megáztatta a talajt, hogy a szárazság miatt szünetelő szántások újból meg voltak kezdhetők. Nagyonbár azonban a talaj továbbra is kemény maradt, úgy, hogy a mármár idejét muló repcevetéshez, továbbá a kűszöbön levő őszi árpa és rozsvetésekhez szükséges szántások nem eszközölhetők. A tulajnyomóan száraz időjárás a még el nem végzett cséplési munkák befejezését, a kender kikészítési, továbbá a dohány és komló körüli munkálatokat elősegítette, azonban a tengeri és az összes mezei, valamint kerti vetésekre, úgy a szőlő és gyümölcsre káros befolyással volt s azokat fejlődésükben részint visszartotta, részint kényszerült beérésüket idézte elő. A repcevetésekre, ahol azok vetése idejekorán történhetett, az augusztus végén beállott eső igen jó hatással volt. A Tisza-Maros szögén, valamint a Duna bal- és Tisza jobb partján jól kelnek és fejlődnek; további eső még kívánatos, különösen a későbbi vetésekre, amelyek anélkül alig sikerülhetnek. A kukorica- vetések terméskilátásai a száraz időjárás következtében tovább hanyatlottak. A legutóbbi eső a korai vetésekre, mivel beérésükhöz közel állanak, már nem lehetett befolyással, a későbbi vetéseken pedig a szárazság okozta hanyatlást nem pótolhatta. Általában a korai vetések állása kielégítő, rohamosan érnek és szórványosan törni kezdik, ellenben a késői vetéseken hiányos a szem és hézagos a csőképződés, a másod, vagy repce és zabos búkköny utáni vetések pedig termést egyáltalán nem ígérnek. A moly álcája az alföldi vármegyék nagy részében a csövet és szárt tetemesen károsítja. A hüvelyes kerti vetemények, köles és tatárka a száraz időjárást erősen sanylik. A beért vetemények betakarítottak; a hüvelyesek és a köles termése közepes. Kerti vetemények közül a zöldségfélék még tartják magukat; a káposzta kielégítően áll. A len és kender vetések jórészt letakarítottak az áztatás és további kikészítés folyamatban van. A len termése gyenge, a kenderé kielégítő, helyenkint úgy minőségben, mint mennyiségben. A dohány törése részint folyamatban van, részint befejeztetett. A termés úgy mennyiségileg, mint minőségileg kielégítő. A cukorrépa és takarmányrépa vetéseken az utóbbi eső enyhítette a szárazság okozta hanyatlást, általában beérnek. A cukorrépa kiszedése több helyütt megkezdett, termések kielégítő, a takarmányrépa állása némileg gyengébb, eső volna még rá kívánatos. A burgonyavetések a száraz időjárástól szintén hanyatlottak, termésük, Erdély délkeleti részének kivételével, általában kielégítő, bár helyenkint rothadás és a gumók fonyadása mutatkozik. A szedés folyamatban van. A szőlők normális érését a száraz időjárás hátráltatja, a szemek fejletlenek és több helyütt leperegnek. A terméskilátások hovatovább gyengülnek. A gyümölcstermés szintén gyengült, néhol kényszer-érésről panaszkodnak. A szilva érik.

□ Budapesti őszi gyümölcskiállítás.
Az Országos Magyar Kertészeti Egyesület ez évi őszi gyümölcs- és általános kertészeti kiállítás tartását határozta el és e tárgyban a földmivvelésügyi m. kir. miniszter támogatását kérte ki. Miután Darányi miniszter a kiállítás támogatását kilátásba helyezte, — az egyesület kiállítási bizottsága tegnap *Emich* Gusztáv elnökielte alatt ülést tartott, melyen a program véglegesen megállapított. E szerint a kiállítás f. é. október 9—16-ig fog tartani a Városligetben, a mezőgazdasági muzeum (Vajda-hunyadi várépület) helyiségeiben. A kiállítás súlypontja a gyümölcs és szőlőre van ugyan fektetve, de ki fognak állíttatni konyhakerti termények, virágok, virágkötési és díszítési munkák; végül pedig a gyümölcs földmivvelésére és értékesítésére szolgáló gépek és eszközök is. Ezen utóbbi gépek kiállítása nemzetközi lesz, míg a többi tárgyak kiállításában csak magyarországi termelők vehetnek részt. Ezen kiállítás célja: a pomológiai ismeretek gyakorlati terjesztése, továbbá a kertészeti

érdekeltség ébrentartása; másrészt alkalmat fog ezen kiállítás szolgáltatni arra is, hogy úgy a fővárosi fogyasztó közönség, mint a meghívott külföldi kereskedők is a termelőktől közvetlenül szerezhessék be téli szükségleteiket. Az idei év ugyan nem valami sikerült gyümölcstermő év az ország egész területét tekintve; mindazonáltal egyes vidékeken szép gyümölcstermés mutatkozik; sőt a szilva- és dióból nagyobb kivitelre is akad. A kiállítók jutalmazására számos arany-, ezüst- és bronzérem, továbbá különféle pénzdíjak állanak rendelkezésre. Már előre figyelmeztetjük tehát termelőinket és kertészeinket, hogy e kiállításban saját érdekükben minél többen és minél méltóbban vegyenek részt. Bejelentési ivatek, megkeresésre, postafordultával küld az Országos Magyar Kertészeti Egyesület titkári hivatala (Budapest, IV. ker., Koronaherceg-utca 16. sz. földszint), vagy az országos gyümölcstermésügyi miniszteri biztos a földmivvelésügyi m. kir. miniszteriumban (Budapest, V. ker., Nádorutcai palota).

A közönség köréből.

A tisztaságszerető pénzügyigazgató.

Több évek óta, úgy a városi, valamint a vidéki dohányelárusítók szükségleteiket a helybeli pénzügyi épület udvarának belsejében lévő kincstári raktárból vásárolják be.

Eleitől kezdve egészen az 1895. év utolsójáig a heti- és országos vásárra beözönlő falusi dohányelárusítók kocsijai az ottani — igen kényelmes — tágas udvarba bejárva, minden főnnakadás nélkül vásárolhatták be dohányszükségleteiket.

Említett időtől fogva azonban a kocsiknak — sőt kézikocsiknak is — az udvarra való bejárását betiltották, — azzal a megokolással, hogy azok a kincstári udvart beszemetelik, — melyet természetesen söpörtetni kell.

Igy a kocsik most kénytelenek, — néha nem a legkésebb rakományokkal, — félmilliósszinházunknak, a Nemzeti Casinonak és az Otthon-kávéháznak díszére, sőt több ízben az utcai forgalomnak megakadályozására — Király-utcánk legkényesebb helyét elfoglalva, több órákon keresztül a kincstár épülete körül táborozni.

Ilyen alkalommal a kocsisok, kik többnyire kísérő nélkül jönnek a dohányárúért, kényszerítve vannak kocsijaikat őrizet nélkül az utcán hagyva, az udvar mélyében levő dohányraktárba menni, mely már telve van sóhajtozó várakozókkal, mert az egyetlen raktáros — kivált vásáros időben — képtelen a sokaságnak rögtön eleget tenni, — s így annak a kocsisnak is ott a raktárban bevárni kell azt a boldog percet, míg végre a sor rá kerül, hogy az utcán őrizetlen elhagyott kocsijához kijuthasson. Időközben lovai ha megijedve — elrohannak, — esetleg emberben is kárt okozhatnak, — akkor szegény kelepcebe szorított és már amúgy is kárvallott kocsist büntessük meg busásan — csak azért, hogy a kincstár udvara szemetes ne legyen; — a város pedig tartsa kötelességének, hogy azt a váromet, melyet azok a kocsik okoznak, melyek a kincstár jövedelme érdekében a Király-utcán akadályozva a közlekedést otthagynak, szorgalmasan tisztogattassa el.

Ha ez az állapot továbbra is megmarad, akkor már előre is gratulálhatunk a jövőbeli pécsi villamosnak.

B. J.

Országgyűlés.

A képviselőház ülése szeptember 6-án. (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.)
Az ülés elején *Szilágyi* Dezső elnök bemutatta

Berzevicy Albert lemondó levelét, melyben az alelnökségről lemond. A bejelentést a baloldal megtapsolta.

Bánffy Dezső báró miniszterelnök és *Erdély* Sándor igazságügyminiszter kisebb javaslatokat nyújtottak be a Ház elé.

Bánffy Dezső a munkarendre nézve indítványozza, hogy szerdán és csütörtökön ne legyen ülés. Pénteken történjen meg az alelnök-választás; szombaton *Lukács* László pénzügyminiszter expozéját terjeszti elő, hétfőn pedig *Eötvös* Károly bizalmatlansági nyilatkozatának indokolása, melyet ma nyújtott be a Ház elé.

Szentiványi Árpád felvilágosítást kér a kiegyezésre vonatkozólag.

Bánffy Dezső báró feleleli, hogy ugyanis ma interpellál ez ügyben *Kossuth* Ferenc; ezt várják meg.

Polónyi Géza nyilatkozatot követel. A miniszterelnök kötelezte magát, hogy oly időben beterjeszti az önálló vámterületi javaslatokat, hogy az december 31-ére törvény lehessen. Nem fogják törni a provizoriumnak provizoriumra alkotását.

A beszédet követően, *Apponyi* Albert indítványozza, hogy addig ne határozzanak a munkarendről, míg *Bánffy* nem nyilatkozik.

Kossuth Ferenc helyesli *Polónyi* álláspontját.

Horánszky Nándor kérde, akar-e *Bánffy* nyilatkozni, vagy nem? Mert ha nem, ők tovább beszélnek a napirendhez.

Apponyi Albert újra felszólal. Reflektál a kormányok tanácskozására és kommunikéjükre. Előtte *Bánffy* ígéretének többé semmi súlya sincs, munkarendjét el nem fogadja.

Zajos tetszés követte *Apponyi* beszédét a baloldalon. Többek hozzászólása után a többség hozzájárult, hogy a vitát megszakítsák s áttértek az interpellációkra.

Kossuth Ferenc két óra után kezdi interpellációját. Kérde, mit szándékozik tenni a kormány, ha a kiegyezés nem sikerül.

Bánffy Dezső báró óriási zajban feleli, hogy ha nem sikerül, azt teszi, amit a törvény parancsol; de ez nem annyit jelent, hogy *Kossuth* Ferenc programja megvalósuljon és önálló vámterülettel az ország gazdaságát kockára tegye.

Óriási zaj és abcug-kiáltások követték *Bánffy* e szavait.

— Ez Magyarország miniszterelnöke!? Szóltak felé gúnyosan.

— Terrorizálni nem engedem magamat. Teszem, a mi kötelességem!

Felelt erre *Bánffy* s jobbról viharos éljenzés, balról ellenkiáltások követték szavait.

Kossuth Ferenc visszautasítja *Bánffy* hazafiatal nyilatkozatát s a választ nem veszi tudomásul.

A többség — az ellenzék viharos „hoch!”-jai között — a választ tudomásul vette.

Nyilt-tér.)*

Teljesen jókarban levő, gömbölyű kosarú

borsajtókat

jutányosan elad

Erreth János

szőlő kezelőse

Pécsett, *Kossuth-Lajos*-u. 7. sz.

Mint hogy a tavasz előrehaladásával esecsemőt, gyermeket és felnőttest egyaránt fenyeget a járványok veszélye, ismét csak a minden alkalommal hálásan fogadott

MOHAI

ÁGNES-forrásunk

vizének használatát ajánljuk. Egyrészt mert olcsó, igen kellemes és tiszta ivóvíz lévén, a tavaszi és nyári évszakokban kedvelt élvezetszerként szerepel, másrészt mert dús szénsavtartalmánál fogva, specifikus óvszer is a tífus, cholera és a gyermekek tífus-szerű tavaszi-nyári hasmenése ellen. Ehhez járul még, hogy a csecsemőt is megvédi az ilyenkor nagyon veszélyes hurutos bélbántalmak ellen, míg szoptatója e víz használata folytán nagyon kedvező összetételű és bőséges tejet nyer. A már meglévő gyomor- és bélhurutot gyermekeknél és felnőtteknél gyógyítja. Kellemesen hatván be szénsavánál fogva a gyomor és bél idegeire; a gyermekek lázas megbetegedéseinek pedig nélkülözhetetlen, hűtő, húgyhajtó és a szomjat csillapító hatásánál fogva.

— Kedvelt borviz. —

*A mohai Agnes-forrás
kezelősége.*

Főraktár:

Édeskuty I.

cs. és kir. udvari szállító

BUDAPEST, V., Erzsébet-tér 8.

Kapható minden gyógytárban,
fűszerkereskedésben és vendéglőben.

Laptulajdonos Felelősszerkesztő
SZAUTTER GUSZTÁV PLEININGER FERENC
TAIZS JÓZSEF
kiadó.

2930. sz.

tlkv. 1898.

Árverési hirdetmény.

A dárdai kir. járásbíró, mint tlkvi hatóság közhírré teszi, hogy Schwartz Emánuel bezedeki lakos végrehajthatónak, Poznánov — Poznánovics — Stokán baáni lakos végrehajtást szenvedett ellen 100frt tőke és jár. iránti végrehajtási ügyében az árverést a dárdai kir. járásbíró területén levő, Baán községben a 793. sz. tjkvben felvett, A. † 179. hrsz., 179. sz. házra és belsőségre 363 frt, a baáni 621. sz. tjkvben felvett A. † 2899. hrsz. ingatlanból Poznánov Poznánovics Stokánt illető fele részére 762 frtban ezennel megállapított kikiáltási árban elrendelte és hogy a fentebb megjelölt ingatlanok az 1898. évi szeptember hó 28. napján d. e. 10 órakor Baán községben a jegyzői irodában megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alul is eladatni fognak.

Árverezni szándékozik tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át, vagyis 36 frt 30 krt, 76 frt 20 krt készpénzben, vagy az 1881: 60. t.-cz. 42. §. a. jelzett árfolyammal számított s az 1881. november 1-én 3333. sz. a. kelt I. M. rend. 8. §-ban kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881: 60. t.-cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Dárdán a kir. bíróság, mint tlkvi hatóságnál, 1898. évi március hó 31-ik napján.

Maurer Frigyes
kir. albiró.

Kacskovics Géza

fűszer és csemege kereskedő Pécsen, Jókai-tér 5. sz.

ajánlja legfin. Leipnik-Lundenburgi cukorját kis és nagy süvegekben, nemkülönben kocka-cukort 5 kilós csomagokban és kimérve, ugyszintén: kitünő finom Cuba, Mocca, Arany, Jáva, Ceylon nagyszemű, Portorico, Santos és pörkölt-kávét, valamint a legkedveltebb pótkávét. Továbbá: Carolinai, Clace, Japán és Rangau rizseit és árpakásait. Hüvelyes árukat.

Világítási anyagokat ugymint: finom amerikai, magyar és (szalon) császár petróleum és különféle gyertyákat.

Raktáron tart legkiválóbb bel és külföldi sajtokat u. m. Ementali, Gorgonzola, Strachino, Groji, Parmezán, Linburgi, Romadour, Imperiál, Trapista, Tengeri, Kárpáti kövér téglasajt, Késmárki- és Liptói-turót, nemkülönben: Halak és mustárokat, déli-gyümölcsöket, olajokat, kitünő Thea és Rumot, bel és külföldi cognacot.

Ezen kívül kaphatók: minden néven nevezendő fűszer-áruk, bel és külföldi likőrök, borok és pezsgők, valamint mindennemű ásvány- és savanyu-vizek.

Gőzhengermalmi liszt raktára.

Naponta friss felvidéki és nagy alföldi rozs-kenyér, valamint friss jégbehűtött sör, bor, likőr, pálinka és gyümölcs. Az idény alatt Aranyhegyi és Badeni szőlő.

Dohány-tőzsde. Okmány bélyegek, váltók, úrlapok és összes postai cikkek, ugyszintén: játék-kártyák és helybeni hirdlapok árusítása.

Árak a legjutányosabbak. Pontos kiszolgálás.

kitünő tisztelettel

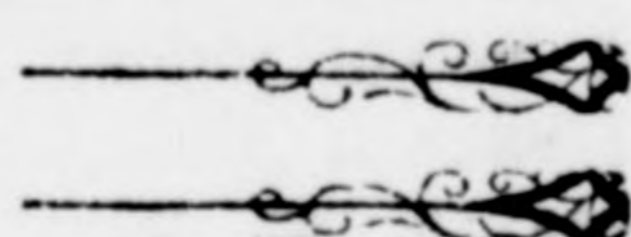
Kacskovics Géza

fűszer és csemege-kereskedő.

Hirdetések jutányos áron a kiadóhivatalunkban vétetnek föl.

Allandó nagy

Butor-

kiállítás

Pécsen, Király-utcza és Széchenyi-tér sarkán

a „Pécsi takarékpénztár“ régi helyiségeiben

Mindennemű asztalos és kárpitozott butorokból

Ebédlők

Hálószobák

Uri szoba

Salon és

Boudoir berendezések.

Ó-német, Renaissance, Barock, Angol és Ampir kivitelben.

Rendkívüli olcsó áruk.

Ugyszintén Angol és mindennemű I. rangú gyártmányu

kerékpárok (bicykli)

raktára.

FRIEDMANN KÁROLY és GÜNSBERGER

nagy-kanizsai villamos üzemű butor gyárának raktárában.